

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

S. ARGANG

NUMMER 15.

Fra arbeidet i Congo

Tshene Mangai Etat sur Kasai Congo Belge.

Til Misjons-Røsten!

Vil gjennem «Røsten» få lov å sende alle våre kjære venner en liten hilsen har fra B. Congo.

Vi er friske og alt er vel. Gud er god mot oss, han oppholder oss til legem og sjel — nåde over nåde.

Nu har vi vår vintertid her, men den eneste forandring vi kan merke er, at det er litt kjøligere om natten og om morgenen; elvers er det omtrent like varmt året rundt. Dette kalles for «torkeperioden» og varer omtrent fire måneder. I denne tid skifter trærne løv og det regner litt og intet. Dog er det ikke likt i alle torkeperioder. Hjør hadde vi ikke regn i tre måneder og alt blev så å si plaget av torken. Men här har det vært meget bedre. Vi har hatt en litet regnskur av og til, og dette frisker opp luften så behagelig.

Før fjorten dager siden hadde vi et kraftig regnsskyl som varer omkring en time. Men det kom med en kraftig storm som gjorde ikke så liten skade her på stasjonen. Et stort husehus blej gevjet med jorden og en mengde med banantrær og palstreer blev nedbrutt. På et stort træ som står nær vårt hus, blev en av de største grenene brukket av som det skulde vært en liten trepinne. Men alt dette er nu ikke så meget å snakke om mot det triste ulykkesfelle som vi nettopp har hatt her, hvor en kvinne blev drept under et jordras.

For tiden byges her et hus, som skal rumme et hundrede og seksti gutter. Byggematerialene er soltørret sten, som man lager av en slags rød lere. Denne hentes nede i skogen og til dette arbeide brukes — for det meste — bare kvinner som bærer denne «pottepotts», som den kalles, i store kurver.

Under arbeidet med å fylle sin kurv var det denne kvinne fikk raset over sig. Hun var alene der nede da og blev først funnet lengre etter at det var blitt mørkt. Hun hadde to små barn, som har funnet sted mellom jøder og araber.

Hedningmisjonen.

De forskjellige misjonsselskaper i Norge sender i høst ut 50 misjonærer. 24 misjonærer reiser ut for første gang.

Bibelen på hoteller.

Det går en interessant bevegelse over verden nu som tar sikte på å legge bibler rundt om på alle hotellverviser. I Amerika har det lenge vært arbeidet med dette, og bevegelsen har nådd like til India og Japan. I Sverige begynte det i 1921, der er nu spreidt 6000 bibler. Her i Norge

15. AUGUST 1936

tithererskaren ikke alltid var så stor. Og Gud vil selv se til at hans ord ikke vender tomt tilbake. Jeg delte ut en del av Johannes Evangelium til dem som jeg traff på som kunne lese.

Her om dagen kom en mann fra stasjonen hen til mig og sa, at han hadde truffet på en mann fra den og den by, som fortalte ham at han hadde fått en bok av mig. Og siden han begynte å lese i den så var han blitt så stygg og fel og så full av synd, men nu vilde han tro på Jesus som han leste om i boken og han håpet at denne Jesus ville frelse ham.

Jesus sier at en sjel er mere verd enn hele verden. Om det skulle bare være denne ene sjel som blev vundet for himlen ved vår forkynELSE, så var vårt komme til Congo rikelig betalt. Ja, en sjel er kostbar i Herrens øye og mi vil lære å regne som han. Himlen settes i bevegelse når en synder omvender sig.

Når vi ikke har anledning til å reise rundt og besøke byene, så hjelper vi til her på stasjonen så godt vi kan, både med meter og annet arbeide. Her er flere hundre mennesker på stasjonen og således rik anledning til å vidne om Gud. Vi venter på at Herren vil sende en vekkelse i blandt oss, så alle disse som har hørt Guds ord og lært å lese måtte få

Herrens verk i Argentina

Takk for kr. 200.— som er mottatt fra min kasserer og som er innsamlet til bil. Ja, nu skulde det være godt å hatt bil så jeg kunne komme omkring litt mere. Hadde jeg hatt penger nu kunne jeg antagelig fått kjøpt billig. Standard Oil Company selger sine biler nu hører jeg, for de flytter til Peru. Men det gør nok som Gud vil og da er vi fornайд.

«Misjons-Røsten» blir så ofte borte for mig så det må være noe feil et sted. (De sendes regelmessig fra oss. Red.)

Jeg sitter nu og skriver dette brev i en gresshytte på Pilcomayoflodens strandbredd. Har vært

opplevde frelsen i Jesus Kristus, og bli født på ny. For uten at vi blir født på ny, kan vi ikke komme inn i Guds rike. Disse Jesu ord gjelder for alle tider og alle folkeslag.

Vil herved få lov å bringe en hjertelig takk til alle som er med og støtter oss i vårt arbeid, med bønner og midler. Og så vet det, at vi skal høste i sin tid, om vi ikke går trette.

En hjertelig hilsen til alle Røstens lesere fra eders i Jesus Kristus forenede

Ruth, Aase og Jens Glittenberg.

har handelsreisende kristelige forening tatt opp arbeidet, det er allerede utlagt 1000 bibler. Hotellene stiller seg meget velvillig, ju her i landet er anmodningene fra hotellene så mange at foreningen har ikke penger nok til å etterkomme dem!

Baptistene i Amerika.
Ifølge siste års statistikk foretaket baptistene sitt medlemsantal siste år med 163,318 medlemmer. De kom som nr. 1 av de protestantiske samfund. Metodistene kom nest med 91,069 og så lutheranen med 86,088. Hvad medlemsantall angår kom baptistene også som nr. 1 idet de hadde 10,191,697. Metodistene hadde 9,067,561 og lutheranene 4,568,300, meddeler bladet «Misjonären» i Chicago.

Jødenes lengsel etter den salvede.

En jødemisjonær A. Ajzman, skriver i «Jewish Missionary Intelligence» følgende om jødenes lengsel etter Kristus:

Antallet av jøder som søker sannheten, er større enn hvad folk almindelig tenker. Nikodemus-ånden finnes ennå blandt jøden.

En aften banket der på min der. En gammel jøde, iført klær som de ortodokse bruker, og med langt skjegg, trådte inn i mitt værelse. Efter at jeg hadde hilst på ham i det hebraiske sproget, spurte jeg ham om hvad han an-

sket. Resolutt og rolig forklarte han, at han uaktet han var en velklaedd hebraisk lærer og talmudist, var kommet til mig, fordi han gjerne vilde høre noe om Kristus. Han merket at jeg blått overrasket, og så fortalte han, at han siden sin tidligste ungdom hadde lengtet etter å lære å kjenne.

Han forstod at kristendom måtte inne holde en stor sannhet men da han tilhørte en gammel, fornem ekte jødisk familie, var det ikke å tenke på, at hon kunne bli en kristen. Men nu var hans hustru død, og barna interesserte seg ikke for fedrenes tro, så nu var siesblikket kommet da han så sig ved sine lengselsmål. Da jeg forklarte for ham Guds fredsplan med jødene, forsikret han, at det var nettopp hvad han hadde tenkt i alle disse år, men at han nærmest hadde betraktet det som en drøm. Nu så han imidlertid, at det var virkelighet.

50 år

fyller forstander Hartford den 21. august i år.

Br. Hartford er jo godt kjent av de fleste av leserne. Han har reist vidt omkring som evangelist blandt både de frie venner og pinsevennene.

Som bekjent har han de siste år bodd i Oslo og er nu forstander for menigheten i «Saron».

her over 3 uker nu igjen. Vi bygger et lokale her, 23x23 meter stort og det skulde rumme endel. Til dags dato har vi hatt motene ute under algarobatrærne, men nu noen kveld har det vært meget kaldt om kveldene. Jeg er blitt litt forkjølet, men ikke så meget. Her er meget influensa, men Gud har helbredt fra alle slags sykdomme.

Ja, vi har en herlig tid her nu og hellige møter. De priser Gud av hjertets lyst, dette folk og jeg synes det er herlig. Må Gud stadig føre dem fremover.

Her er ca. 500 som regner sig for å være frelest. Jeg fikk 3 sekker fulle av tobakkspiper og trolldomsgrøter av alle slag. De vil gjøre helt rent og vil være rett i liv, sjel og ånd. Det er herlig å høre denne skare, med oploftede hender, prisar hammet for frelsen full og fri. Ja, i sannhet er er herlig. Det er så gledelig at det opveier alle anstrengelser og forsakelser. Herrens store nåde er nok. Det er jo tungtvis å reise hit, for det er 250 km. fra Embarcacion.

Vår skole er, som lokale, ute under Algarobatrærne. Her sitter dem i sanden og skriver, fra gamle koner til små barn. De tegner bokstaver så godt de kan. Håper de må komme så langt at de kan lese sin bibel. Jeg har en Matakkko-evangelist med sin familie her nu og muligens får jeg tid til å opta arbeide i Manuela Pedraja også, blandt indianerne der. Det er Idbas- og Matakkko-indianere her, men der kan jeg ikke kjenne Chrrotti, Chulopis, Chiriguano-stammene også.

Ja, må Gud hjelpe oss i høst arbeidet.

Broderhilsen

Berger N. Johnsen.

De svenske misjonærer utvist fra Etiopia.

Ved en tale den svenske utenriksminister holdt angående etterforskningen etter den sveitiske rede-kors-ambulanse i Etiopia, opplyste han at marskalk Graziani har utvist alle svenske misjonærer i Etiopia. På Sveriges vegne har Englands chargé d'affaires i Addis Abeba fremført en muntlig protest mot utvisningen.

Såvidt man vet er ingen andre misjonærer utvist.

Vær så snild

å sende inn stoff til bladet i god tid. Da red. blir ute på reiser en tid, tar det gjerne lengre tid enn vanlig å få stoffet ferdig. Stoff som ønskes inntatt i først. nr. må helst sendes 14 dager før bladet skal ut.

Pinsevennenes fremgang i Nidaros bispedømme.

Følgende statistikk som er utarbeidet opplyser biskop Støren at antallet av dem som meldte sig ut av statskirken og gikk over til pinsevennenes er meget stort. Fra årene 1929–35 er antallet ca. 600.

Jødenes innvandring til Palestina

er foreløpig stanset av de engelske myndigheter på grunn av de voldsomme kamper som har funnet sted mellom jøder og araber.

Hedningmisjonen.

De forskjellige misjonsselskaper i Norge sender i høst ut 50 misjonærer. 24 misjonærer reiser ut for første gang.

Bibelen på hoteller.

Det går en interessant bevegelse over verden nu som tar sikte på å legge bibler rundt om på alle hotellverviser. I Amerika har det lenge vært vært arbeidet med dette, og bevegelsen har nådd like til India og Japan. I Sverige begynte det i 1921, der er nu spreidt 6000 bibler. Her i Norge

SPREDTE FELTER

Vennestevne i Sarpsborg.

så forferdelig avslutning, som en bokstavelig opfyllelse av bibelens profetier vil medføre, for den glemmer at bibelen tydelig larer at Gud ikke vil det, men at det er menneskene som ikke vil ta imot den eneste mulige redning fra denne forferdelige katastrofe — en redning som Gud selv har gjort mulig ved ofringen av sin elbårne sonn.

Det er en avgjørende forutsetning for å kunne forstå bibelens profetier at man har dette klart for sie. Profetienes oppgave er ikke å tilkjenngi hvad Gud vil, men hvad han vet. Et apostelen Peters annet brev, 3. kapittel leser vi at Gud «ikke vil at noen skal fortapes, men at alle skal komme til omverden». Dette er en tilkjenngivelse av hvad Guds vilje er, men det forhindrer ikke at den samme And som drev apostelen Peter til å frembringe denne velsignede sannhet, gjennom apostelen Paulus fortusser, at den nærdet som Gud av denne grunn har ventet så lenge med å avslutte, tross at vel endte med å avslutte, kraftig villfarelse og åpenbarelse av syndens menneske, fortapelsen sinn.

G. I.

I Esajas 44. kapittel leser vi: «Hvem forkynner som jeg det skal skje? La ham kunngjøre og legge frem for mig det han har forkjent, like siden jeg skapte oldtidens ætt! Og det som i fremtiden skal komme — la dem kunngjøre det!»

Det er bare himmelmens Gud som kjenner fremtiden, men han har gjennom sine hellige tjener kunngjort alle de store begivenheter i menneskehets historie, som hittil har funnet sted, og han har kunngjort det som skal komme i fremtiden — «Inntil det blir gjenopprettet, som Gud har talt om ved sine hellige profeters munn fra eldgamle dager.

av.

På grunnlag av disse forutsigelser, og idet jeg følger bibelens lærer om verdensutviklingen, er det min hensikt — om Gud gir nåde og det blir tid til det for Herren kommer — i en rekke følgende artikler å soke å påvise at alle tingender er kommer nær — at hesten på jorden er moden og at vi derfor må vente at himmelmens Gud meget snart vil sende sigend ut.

Hedningen rådslår med fåfengte tanker, ennu engang, om å sprengte hans bånd.

Frukten er moden på vintrets ranker,

sigden alt blinker i engenes hånd.

Tiden er omme,

straffen må komme

over en verden som trasset Guds

And.

Efter stevne på Betania i Rygge var tanken å tatt en liten tur til et par steder i nærheten av Oslo, men plutselig fikk jeg lust til å ta en liten tur til Sørlandet. Som tenkt så gjort — og torsdag kl. 12.30 landet vi ved bryggen i Arendal. Det blev en meget «beveget» reise. Først måtte vi vente på båten i Moss i ca. 2 timer etter rutetid. Den skal gå fra Moss kl. 9.00, men kom først kl. 2. Siden fikk vi maskinskade og lå ute ved Ferder i et pr. timer og i steden for å komme til Arendal ved 7—8 tiden kom vi som sagt først bortimot kl. 13. Så var det nokså meget erforderninger etter en storm som raste for et par dager siden og det var visstnok få som ikke nære eller mindre fikk fele sjøsykens kvaler. Det følte godt å få fast land under føttene igjen.

Sondag formiddag deltok jeg på møte i Betania, og da eftermiddagsmøtet var innstillet på grunn av at vennene i Fevig ikke hadde stevne, reiste vi dit. Her var det fullt av folk og flere predikanter. Her var Johs. Hedin, Kjellås, lærer Andersen, Daniel Nilsen og venner fra forskjellige steder.

Det var møter kl. halv fire og halv syv. Det var god tilstelning og flere budskaper i tunger og tåding kom frem. G. I.

Fra stevne i Askim

Søndag den 26. juli hadde vennene i Askim sitt stevne. Det var kommet venner fra Skj, Enebakk, Oslo, Rygge, Saltnes, Eidsvoll, Harestua, Tørgstad, Larkollen og Sarpsborg med flere steder. Stevnen holdtes i losjelokalet «Fremtidens». Første møte begynte kl. 11. Br. O. Falch leste fra Salm. 33.12 og ønsket alle velkommen. Br. Mogen talte inspirert av den Hellige And i fra Apgl. 28, 1—10. Derefter talte br. Bysveen i fra 2. Kron. 20, 1—6. Efterpå hadde vi en bonnestund.

KJ. 3 samles vi etter. Br. O. Falch leste fra Johs. 3, 16, og 36. vers. Derefter talte br. Ruben Dammen fra Johs. 17, 4—26.

Mirakler i vår tid.

Av denne meget godt anbefalte bok har vi bare noen få eksp.

igjen og da vi gjerne vil ha solgt

dem snarest sendes de portofritt

når beløpet kr. 1.50 innsendes til

Misjons-Rosten, Sarpsborg.

Derefter talte Kjellås fra Matt. 14, 18—22 og Hegg fra Rom. 16—17. Begge talte drevet av den Hellige And. Det fremkom også budskap i tungen.

Efter en liten pause samles vi til neste møte. Det begynte kl. 6. Efterat vi hadde nedbet Guds velsignelse over møtet, talte evangelist J. Sørensen, Nøtterøy ut i fra Johs. 17, 1—17. Derefter blev ordet gitt fritt. Det var

mange som kappedes om å få prisen Gud. Blandt de som deltok var br. Toftsrød fra Oslo, Jansen fra Moss, evangelistene Byssene, R. Dammen, E. Falch, J. Sørensen. En br. fra Rygge deltok med sang. Stedets musikk deltok også med herlig sang og musikk.

Da vi skilte var vi alle enige om at vi var rikere i Gud.

Hans Westgård.

Et møte i det gamle Korint

Det er et underlig syn vi er vidne til. Det er sondagsaften, men den henneske by kjenner naturligvis ikke til noen hviledag. I den travle sjøshavn er dagens arbeide slutt, og på gateene strømmer lystige folk på vei til kveldens fornøyelser, for dette er den onde, gamle verdena verste by. Hundrevis av handelsmenn og sjømenn fra utlandet driver omkring. Den lystige, unge romeren som er kommet over til dette er Paris for å få seg noen lystige dager, kjører sin lettige vogn gjennom gateene. Og hvis det er de årlige sportskamper tid, står det grupper av boksaere, løpere, kjørere og brytere, omringet av sine beundrere, og taler om sine chanser til å vinne den ettertrakte krona. I det varme klima er både gamle og unge ute og nyter aftentimen i det fri, mens solen går ned over det Adriatiske hav og kaster sitt gylne skjær over den rike palassene og templene.

Imidlertid har den lille flokk av kristne samlet sig fra alle kanter til sitt møtelokale, for det er den bekjentgjorte tid for deres møter. Hvorledes det lokale er som de samles i, kan vi ikke si med sikkerhet. Men etter alt å domme er det ikke et praktfullt tempel like som det er omgitt av. Det har ikke engang de nærliggende synagogers prakt. Det kan være et stort værelse i et privathus, eller en kristen kjøbmanns lagerrum ryddet for anledningen.

Se omkring i benkene og betrakte ansiktene! En ser med en gang en tydelig forskjell blandt for dem der bekjentgjorte tid for deres møter. Hvorledes det lokale er som de samles i, kan vi ikke si med sikkerhet. Men etter alt å domme er det ikke et praktfullt tempel like som det er omgitt av. Det har ikke engang de nærliggende synagogers prakt. Det kan være et stort værelse i et privathus, eller en kristen kjøbmanns lagerrum ryddet for anledningen.

Men etter alt å lede — be, tale og opgi sanger — var det fritt for alle til å delta. De hadde muligens en ledet. Men en av vennene kunde lese og styrke fra bibelen, en annen be, en tredje avlegge et videsbyrd, en fjerde ta op en sang o.s.v. Heller ikke synes det å ha vært noen bestemt regel eller program som møtet ble ledet etter. Hvem som helst kunne stå opp og lede forsamlingen til lovprisning eller bønn eller betraktning etter som han følte sig tilskyndet.

Denne særegenhets hadde sin årsak i en annen stor forskjell på dem og mange i våre dager. De var utstyrt med overordentlige gaver, noen av dem hadde kraft til å gjøre mirakler, som helbredele av de syke.

Andre hadde tungetalens gave. Noen av dem som hadde denne gave kunde ikke tolke det som de talte, mens andre hadde også

denne kraft. Og det var dem som ikke selv talte i tungar, men som kunde tyde det den inspirerte taler sa. Det var andre igjen som hadde profetisk gave — en meget verdiful gav. Det var ikke en kraft til å forutsi kommende begivenheter, men en gave av stemningsfull veltalenhet, som undertiden hadde en forunderlig virkning. Når en vantro kom inn i forsamlingen og lyttet til dem som profeterte, ble han umotståelig greppt, og hans fortids synder rullet sig opp for ham, og han falt på sitt ansikt og erkjennte at Gud sannelig var iblandt dem. Andre hadde gaver som er mere kjent, som f. eks. gaven til å lære eller gaven til å styre. Men i alle tilfelle synes det å ha vært en slags sieblikkelig inspirasjon, så at det gjorde ikke varvirkningen av forutbereting eller forberedelse, men en sterk, samtidig impuls.

Disse fenomenene er så bemerkelsesverdige, at om de ble fortalt i en historie, ville det bli vanskelig å tro dem. Men bevisene for at det var slik, er uomtvistelige; for ingen vilde skrive til et folk om dets egen stilling og opfinne en mystisk forklaring av omstendighetene, og dessuten skrev Paulus snarere for å regulere enn for å oppmuntre disse foretelser. Det viser med hvilken mektig kraft kristendommen, ved sitt første inntog i verden, tok i besittelse de personer den kom i berøring med. I alminnelighet fikk alle troende etter døpen, idet deperens hender blev lagt på dem, sin spesielle gave, som de fortsetter å bruke dersom de forblev tro mot den. Det var den Hellige And som var utøst uten mål, som kom inn i menneskenes ånd og utdelte disse gaver blandt dem til hver især etter som han vilde, og enhver mattede bruke sin gave til menighetens oppbyggelse.

Efterat de beskrevne møter var over, satte de sig ned til et kjerlighets-måltid, som ble avsluttet med Herrens nadver, og så, etter broderkysset, skilte de og gikk hjem. Det var et minneværdig samvær, fylt av broderkjærlighet og levende av virksom, andelig kraft. Som de kristne gikk sin vei hjem gjennem de likegyldige grupper i den henneske by, var de sig bevisst å ha oplevd det som eit ikke har sett og øret ikke har hørt.

James Stalker
i «Bibelsk Tidsskrift»

Midt i blandt ulver.

Evangelistene Storm-Monsen har utgitt en liten bok med ovenstående titel. Boken inneholder en rekke vidnesbyrd om helbreder fra mange slags sykdomme og betraktninger av Guds ord. Den er full av tro på bibelen og på at Jesus Kristus er den samme idag som før. Undrenes tid er ikke forbi, men vi som kristne har blitt forblindet av van.

Beretningene om lille Stine (12 år gammel) og den lille tre års gamle, blinde gutts med fleire helbreder er både gripende og troesstyrkende.

Den er en rost mot strømmen og vel verd å lese.

Den er på 48 sider pluss omslag og koster 50 øre.

G. Iversen.

Gud svikter ikke i nødens stund

Den kvinnelige misjonær inne ved Tibets grense var ute på prediketur — skriver dr. Samuel King Hutton i sin nettopp utkomne bok om Brodremenighets arbeide: «Ved tålmødigheit og ved ordet». På en liten ponny fulgt hun sin mann som red i forveien. Like bak dem kom evangelisten og noen menn som ført et par ponnier og yakosser. Disse siste dyr, som er sterke, klossete tibetanske okser, var likesom ponniene belesset med forskjellige ting som en flokk der er ute i camp behover, nemlig telt, feltsganger, mat og kokekar. Både mennene og misjonæroparet var klædt som tibetanere.

Det var sent på ettermiddagen da de forlot landsbyen hvor de hadde prediket og de reiste nu videre til det blev markt. Da det var begynt å skumre, dreide de inn på en sti, som ført opp ad fjellsiden til et sted hvor mennene som hadde yaosene viste at de kunne finne vann, brensel og gress. Her var der en hulning mellom noen store klippestykker, og der slo de op sine telt. Campen lå i heide med noen vidstrakte ismarker og sneen fra gletsjene lyste i stjerneskinnet strålende hvitt mot himlens dype blå.

Den næste morgen tok de meget tidlig avsted grunnet den lange tur til foten av passet. Her blev teltet etter slått opp ved siden av en veldig ismark, men klippestykene og fjellene bak dem gav litt løs. Allikevel var det en meget kald leirplass. Selv passet er høit og vanskelig og begynnelsen av den næste dagmarsj var som å klatre op en veldig trapp av klippestykker. Snart måtte de derfor gå av deres ridedyr, kun med ned og nepromme disse selv komme frem.

Den landsby hvor de tilbrakte den næste natt bestod bare av et par elendige hus og et av de mest ensomme steder hvor menneskelige vesener bor. Landsbyen her er omgitt av høie fjell med snøre dale inne mellom hvorigjennem der om sommeren fosser veldige vannmasser fra den smelte sne. Stedet er ca. 12000 fot over havet. Næste morgen begynte den lille flokk, som var ute for å bringe godt budskap, i bitende kulde den vanskligste dagsreise man kan tenke seg. I et brev skrev misjonærustruen således herom: «Inn til idag vet jeg ikke hvorledes de fikk dyrene frem noen steder hvor klippen gikk rett op. Mig lykkes det på hender og fotter og med min mann til hjelp og da vi omsider var vel over dette fortsatte jeg videre for ikke å se hvorledes de stakkars dyr stred for å komme frem, mens alle menn som kunne undværes skubbet, trakk og opmuntret hver enkelt pony og yaoske. Bare ett feiltein, og de vilde være styrtet ned i floden nedenunder.

Langsamt og under stor anstrengelse kom de alle op gjennem passet. Det meste av veien gikk over store rullestener og rester av laviner eller over stenstykker som hadde en egen evne til å vippes når man trådte på

dem og særlig når de belessede dyr gikk over dem. Ved aftenstid nærmet de sig dog passet fot på den annen side, trette og sulste, særlig dyrene, skrev misjonæren betenktsom, men jeg undres om ikke Herrens sendebud selv var ennu mere trette! Nu og da kom der i nattens løp sten rullende ned ved siden av teltet. Tidlig neste morgen hørte misjonærene en manne rope høit, gråte og hyle som en der har fått triste nyheter. Det var misjonerhustruens ponymann. — Ved daggrå var han gått ut for å samle dyrene og hadde funnet sin egen ponny liggende død ved foten av fjellsiden, nede ved floden. Den lille brune venn, som hadde slitt så tålmodig, var i nattens løp fallt ned sammen med disse løse rullestener. Det kunne dog ikke vinnes noe med disse klager og bli igjen her, den lille ponny var ikke til å kalle tilbake og den næste landsby lå en lang tur derfra.

Reiseselskapet innrettet sig nå så godt de kunne med det forminske antall dyr. Stundom gikk de, stundom vågde de å ri på en av de belessede ponyer.

Det blev en trist tur. Den stakkars ponymann gikk bedrevet bak og nu og da utbrøt han i hukken, som hadde han mistet et barn. Misjonærustruene gav sig inn i samtal med ham. «All din gråt kan ikke bringe din pony tilbake», sa hun. «Men vår Guds besvare sine barns bonner. Hvor for dette er hendt dig, vet jeg ikke, men du kom med din ponny for å hjelpe oss så vi kunne føreta denne tur for å vørkynne folket om Guds kjærlighet. La oss derfor fortelle Gud om dette! Misjonærustruene og denne hedenske mann fra Tibet bøye kne på den stenede sti og misjonærustruene fortalte Gud om ponyen. Hun bad om, at Gud ville sende penger så de kunne kjøpe en annen ponny til mannen, enda en bedre ponny enn den som var omkommet. Dette var i sandhet underfullt. Denne hedning hadde aldri hørt om Gud, men både allikevel ydmygt kne for ham her i den øde, stenede egn opp mellem de høye fjell og trodde at Gud vilde høre bare fordi misjonæren sa det.

Bønnen gikk like op til Gud i det høie og han hørte den. Derefter fortsatte de deres reise. «Gråt ikke mere, sa misjonærustruene, «nu må de holde fast ved at Gud vil gjøre hvad vi har bedt om». Efter dette gråt mannen ikke. Stundom kom der dog et sukk og en gang utbrøt han: «Hvordan kan jeg møte min kone og min familie uten min eneste ponny?»

Noen tid etter mottok misjonerhustruene et brev fra en dame i Amerika. Gjennem en som korresponderer med misjonærustruene hadde denne dame hørt om ponyen som var styrtet ned, og hun skrev nu: «Jeg er så bedrevet over å høre om den stakkars manns tap. Jeg sender hermed penger så han kan kjøpe en annen ponny, og summen var 20 rupees mere enn mannen hadde

gitt for det dyr som var styrtet ned.

«Var det ikke bonnesvar», skrev misjonærustruene senere. «Jeg hadde ikke annet noget som pengar, bare i nomenneske om pengar, bare i form av brev til slekt og venner i foregående fortalt at mannes pony var omkommet. I de måneder innen svaret på bønnen kom, var min tro stundom ved å vake, men jeg sa da alltid til mig selv:

Ny bok B E K J E N N E L S E N

Av Jørgen Dammen
(Efterlatt manuskript)

Kan bestilles i Misjons-Røstens ekspl. og hos Ruben Dammen, Ski. Pris kr. 0.50 + porto 14 øre.

Vennestevne i Sarpsborg

Sondag den 23. august aktes avholdt stevne i Misjonshuset Sarpsborg.

Velkomstmøte lørdag aften kl. 8.

Sondag mote kl. 10.30, fellesmiddag kl. 12.30, friluftsmøte i Kullasparken kl. 3.30 eftm. og i lokalen kl. 6 eftm. Predikant Kleppen m. fl. taler.

For vennene
Anders Holm og G. Hansen.

Filadelfia

Sarpsborg holder stevne søndag den 6. september.

Folkets Hus store sal er leiet for anledningen.

Moter kl. 10.30, 4 og 7.

Talere T. B. Barratt og frue fra Oslo, Sverre Johnsen fra Askim, Osv. Orløn fra Fr.stad.

Omkringliggende menigheter og venneklokker deltar med oss den dag. Mat medtas. Kafé, melk, brus og vorterløf fås kjøpt mellom motene. Bed for stevnet. Alle innbydes hjertelig.

For menigheten
Fredolf Johnsen
forstander.

Konferanse.

I forbindelse med vennestevnet i Honningsvåg sist i august, vil der bli avholdt en konferanse fra tirsdag den første september og tre a fire dage fremover, for de frie predikanter og eldste brodre i Nord-Norge.

Vennene på stedet har velvilligst stillett sig til tjeneste, med hensyn til innkvarteringen.

Man melder sig til Johan Larsen Honningsvåg.

Vi henstiller til vidnene, eldste brodre og tilsynsmenn å gjøre hvad de kan for å delta.

Oskar Gamst.

Henrik Ellertsen.

Vennestevne.

Vennene i Honningsvåg, Finnmark, innbyder til et fritt evangelisk stevne søndag den 30. august.

Stevnet begynner lørdag kl. 20 på baptistlokalet «Betania».

Enhver der ønsker å delta er velkommen i Herrens navn.

Innmeldelse kan sendes urmaker N. Pedersen eller unertegnede.

For vennene
Johan Larsen.

Høststevne

avholdes i Bethania i Arendal, 5te, 6te og 7de september.

Predikende brodre og andre der ønsker å delta bedes i god tid tilskrive undertegnede.

Nærmere bekjentgjørelse se-

Lars J. Larsen,
ledende eldste.
Postadr.: Barbu, Arendal.

Apollo

er navnet på den ideelle skokren, den er lett å pusse, og gir skotøy en varig glans.

«Gud vil ikke svikte meg!»
T. Listegård
P. Breto
Gunhild Eikro
Misjonsfest hos Gunhild
Eikro
Sækende Olsen, Drammen
Fra dansk.

Kvitteringer.

Innkommet og sendt str. Dagmar Jacobsen i tidsr. 1/1—31/7—36 fra følgende:

Misjometer Knoffs gt. kr. 333.19

Str.misjon, Knoffs gt. 6 » 86.04

Barmesm. Knoffs gt. 6 » 10.00

Venner på Egerøy ved

str. Seglem » 67.00

Venner i Gol ved

str. Eikro » 30.00

O. Braathen, Gol » 5.00

Til Misjons-Røstens venner.

Husk å sende oss om ikke en en ny abonnement. Det er praktisk måte å vise sin inter-

se på.

Der er dem som står ut og får ennu mer, og der er dem som holder tilbake mer enn rett er, og det blir dog kun fattigdom.

Ordspr. 11, 24.

Kina.

STR. DØRUM og KARLSEN:
Janette Bruu, Welhavensgt. 10.
Oslo.

HELGA LUNDEBY:
Jul. O. Lind, Moss.

RUTH PEDERSEN og

ESTER HERUDSTIG:
Rolf Engebretsen, Gladsvei 11.
Grefsen, Oslo.

JENS FUJELD:

K. Aarmo, Sk. st.

OLGA SCHULT:
Gerda Siveland, Rosenborgsgt. 1.
Oslo.

ALFPHILD BJERVA:

Torolf Andersen, Serligr. 15, Oslo.

SIGNE PEDERSEN og

INGA JOHNSEN:
Th. Wessel, Nordstrand st.

M. PAULSEN og IDA LORENTSEN:
Misjons-Røsten, Sarpsborg.

TORKILD RASMUSSEN:
Jul. O. Lind, Moss.

BERNHARD NILSEN:
Nilsine Kristiansen, Sydneshaugen
13, Bergen.

GUNHILD GUNDERSEN:
Léonore Johnsen, Bråviken pr.
Stabae.

ASTA THUEN:
Edith Olsen; Solheimsgt. 1 a, Bergen.

CHRISTOPH BRUNDTLAND:
L. Hvidsten, Nørre Skogvei 26.
Bergen.

INGER FRELLUMSTAD:
Sliperimester Reiersen, Selvik,
Sande i Vestfold.

Afrika.

INGRID LØKKEN:
Skredderm. Olaf Andersen,
Schestedsgt. 3 a, Oslo.

HILMA HERMANNSEN:
Ole Krogsæd, Sol, Rælingen.

JENS GLITTEBERG:
R. Lekkingholm, Mosterhamn.

Den Norske Kongomisjon.

ALB. M. CHRISTIANSEN:
Erling Syvertsen, Danvik, Drammen.

Finnmark.

DORTHEA KLEM, BØRSLEV:
Tora Finnerud, Danvik, Drammen.

OSKAR GAMST, Breivikbotn.

HENRIK EILERTSEN, «Betal, Steinnes, Balsfjord.

DEMANDA EILERTSEN, Breivikbotn.

ANDREAS MATHISEN, V. Jakobsen, Kristian Skipperud, Klstrand Porsangerfjord.

Hjemmeværende misjonærer.

MARTHA KVALVAGNES:
Anna Næsdal, Sydnessmug & gen.

Spredning i Tyskland.

Riksfor-

tyske eva-

har sendt

den tyske

noe fork

«På gr

det preus

politi har

skrifter v

budt. B

over 100

sesrike a

Det tysk

«Glommens trykkeri, Sarpsborg

NUMMER

EV

Emba

Kjære le

sten».

Har net

Chaco og

i forslan

av folk, m

stengt, syn

jeg til den

vende der

ne her i en

frem og be

kom en t

net «Tiger

Gud og nu

Han priste

Så brøt de

—40 styk

det en rikt

trolldoktor

lekunster

var følt.

overtrådt

Han fortal

kraft kom

skalv han,

se gløder

hvilken

sine tilbe

makt møte

ve ut de

jeg villet

har sluttet

sus er me

de hellige

makt, seir

Mange b

Slik gråt

sus, seier

gir makt

porter.

Ja, så b

må det ba

så godt va

maye bre

vekkelse j

ti medisin

er komme

også satu

er ikke d

slange.

veier ho

banneret e